

Komentáre k čítaniam ✘ 3. cezročná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Pochopiť poslanstvo

Prvé čítanie (Neh 8, 2-4,5-6,8-10):

Podľa všetkého to bola riadna makačka. Muži, ženy i deti, ktoré už boli schopné chápať, počúvali čítanie zo zákona celých šesť dlhých hodín. Pred babylonským vyhnanstvom Mojžišov zákon ľudia ignorovali. Preto znovu pozberaná komunita, si ho tento raz začína s úzkosťou vážiť. Ľudia sú ochotní ponoriť sa do náročného, detailného načúvania, aby skutočne pochopili podstatu jeho poslanstva. Keď si dav uvedomí, ako ďaleko od požiadaviek zákona odstúpil, začne od žiaľu plakať. Ezdráš si uvedomí, že ľudia v tomto všetkom vnímajú zlú správu, a tak sa rýchlo rozhodne náladu zmeniť. Vyzve ich, aby pripravili oslavu! Zmierenie sa s vôľou Božou predsa nie je smutná správa. Boh nás chce priviesť späť.

Toto vysvetľuje, prečo sa aj sviatosť, ktorú nazývame „spoved“, po koncile tak zmenila. Už to nie je nemilosrdné bitie sa v prsia v tme spovednice, ale komunitná oslava veľkého Božieho odpustenia a lásky. Hodina odpustenia je svätou hodinou. Radosť v Pánovi je naša sila!

Druhé čítanie (1Kor 12, 12-30):

Súčasná Cirkev sa bojí rozkolníkov. No rozkolníci v Cirkvi sú príbehom tak starým, ako samotná Cirkev. Telo Kristovo je stále mixom, zmesou všeličoho. A tak je na jednej strane zázrakom, že sme sa vôbec niekde dostali a na druhej strane nie je prekvapením, že sa hýbeme tak pomaly.

Odpoveď na problém rozkolu v Cirkvi je tak stará, ako je Pavlova rada Korint'anom. Ľudia nemusia byť všetci rovnakí, nemusia rovnako myslieť, rovnako konať. No i napriek tomu medzi týmito ľuďmi, musí byť zhoda a spoločný cieľ. Medzi rozličnými členmi musí byť vzájomná úcta. Musí jestvovať úcta najsilnejšieho člena voči tomu najslabšiemu. Silnejšie časti sa majú postarať o potreby tých slabších. Najsilnejšia časť sa nedostane nikam bez tej najslabšej. Dejiny to potvrdzujú.

Dost' často by si frakcie na oboch stranách debaty želali, aby katolicizmus znamenal uniformitu. No podľa Pavla musíme prorokom umožniť byť prorokmi a správcami správami. Chápem i ja krásu pestrosti v prostredí, v ktorom sa nachádzam?

Evanjelium (Lk 1,1-4;4,14-21):

V príbehu Lukášovho evanjelia sa Ježiš obklopuje bublinou tajomnosti. Vyberie si proroctvo o Pánovom služobníkovi dost' úmyselne, aby jeho prostredníctvom vysvetlil, kto je. Je Pomazaným, Mesiášom. Prichádza s radostnou zvesťou pre chudobných, chorých, zajatých. Prichádza, aby otvoril jubilejný rok, rok priazne, v ktorom sú zmazané všetky dlhy a ľudia začínajú znova od začiatku. On je slobodou od pradávneho dlhu hriechu.

Úžasné, nie? Možno pre nás. Vieme však, že Nazaret nie je dvakrát nadšený z toho, že toto Písmo sa napíňa práve v jeho prítomnosti. Napokon, Ježiša poznajú, toho syna Márie a Jozefa, miestneho chalana, ktorý si teraz namýšľa, že on je odpoveďou na ich prosby. Ak by prišiel z iného mesta, prosím; ak by prišlo nejaké veľké meno, povedzme z Jeruzalema, možno by boli viac otvorení. Keby bol členom veľrady, alebo mal odporúčania od niekoho vysoko postaveného, možno by ho pozvali aj druhý raz. No on nie je nikto. Je iba jeden z nich.

Otázky na uvažovanie

- Ako zakusuješ ty zmeny vo vysluhovaní sviatosti zmierenia, ktoré prišli po koncile? Je to pre teba sviatosť, ktorou sláviš, alebo sa jej bojíš, prípadne sa jej vyhýbaš?
- Predstav si, že tento rok bol vyhlásený za milostivý rok Pánov a ty môžeš znova začať odznova, čerstvý a slobodný. Ako táto sloboda zmení tvoj život.

Činná odozva

Ježiš sa kompletne oddal milostivému roku, ktorý je večný a nikdy nekončí. Je to rok, v ktorom sú nám zmazané dlhy za hriechy a my sme znova slobodní. Osláv svoju slobodu vo sviatosti zmierenia. Odpusť tým, ktorí sa proti tebe previnili. Požiadať o odpustenie toho, voči komu si sa previnil ty. Bud' slobodný.